Nr 43/44. **Pszczyna,** dnia 30 października **1937.**

GAZETA URZĘDOWA

POWIATU PSZCZYŃSKIEGO.

Wychodzi w każdą sobotę. Prenumerata kwartalna wraz z przesyłką 3,80 zł. Ogłoszenia za wiersz dwułamowy lub jego miejsce 0,40 zł., z obcych powiatów 0,50 zł. Przyjmowanie ogłoszeń do środy. Abonament przyjmuje każdy urząd pocztowy.

Za redakcję odpowiedzialny: Sekr. A. Wróbel, Wydział Powiatowy. Nakładem powiatu Pszczyńskiego i drukiem firmy Alfons Lokay w Pszczynie.

Część urzędowa.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydz. Komunikacyjno-Budowlany
Nr K. D. 33/5. Katowice, dnia 21 paźdz. 1937 r.
Zmiana kategoryj przejazdów kolejowych.

Do
Starostwa
w Pszczynie.

Dyrekcja Okręgowa Kolei Państwowych w Katowicach zamierza na linii kolejowej Katowice-Dziedzice przeprowadzić zmiany w kategorii przejazdów kolejowych, a mianowicie: przeklasyfikować na kategorię I. przez zmianę strzeżonych dotychczas przejazdów na przejazdy niestrzeżone, niezamykane, bez sygnalizacji samoczynnej zbliżania się pociągów.

Przesyłając w załączeniu metryki przejazdów wraz z planami sytuacyjnymi Urząd Wojewódzki zarządza:

1) wyłożenie planów sytuacyjnych do publicznego wglądu w zainteresowanych gminach, w czasie od 25. X. br. do 3. XI. 1937 r. włącznie,

2) komisyjne dochodzenie na miejscu:

a) na dzień 5. XI. 1937 r. dla przejazdów kolejowych w km 9,424 i 11,458 na szlaku Katowice-Ligota-Tychy, położonych na terenie Gminy Podlesie.

Punkt zborny o godz. 9-tej na przejeździe kolejowym w km 9,424 położonym na terenie Gminy Podlesie z tym, że osoby interesowane mogą również oczekiwać na przybycie komisji przy km 11.458,

b) na dzień 6. XI. 1937 r. dla przejazdu kolejowego w km 350.312 45 położonym na terenie Gminy Piasek, oraz w km 350,505 † 45, położonego na terenie miasta Pszczyny.

Punkt zborny o godz. 9,30 na przejeździe kolejowym w km 350.312,45 położonym na terenie Gminy Piasek, z tym, że osoby interesowane mogą również oczekiwać na przybycie komisji na przejeździe kolejowym w km 350,505 † 45

c) na dzień 9. XI. 1937 r. dla przejazdów kolejowych w km 336.622, 336.880 i 337.621, położonych na terenie Gminy Tychy.

Punkt zborny o godz. 9,15 na przejeździe kolejowym w km 336.622, położonym na terenie Gminy Tychy z tym, że osoby interesowane mogą oczekiwać na przybycie komisji również przy odnośnych dalszych przejazdach kolejowych.

Terminy wyłożenia i czynności komisyjnych należy ogłosić na tablicy urzędowej Starostwa oraz w danych gminach w sposób tam praktykowany.

W ogłoszeniu tym należy zaznaczyć, że osoby interesowane mogą wnosić przeciwko projektowanej kategorii przejazdów kolejowych uzasadnione zarzuty pisemnie lub ustnie do protokołu w tamt. Urzędzie w terminie wyżej zakreślonym oraz podczas rozprawy i że wszelkie zarzuty, wniesione po tym terminie nie będą uwzględniane. Do Komisji należy zawezwać za dowodami doręczenia strony, które w terminie wniosły zarzuty, oraz wezwać do wzięcia udziału w komisji właściwych naczelników gmin i naczelników okręgów urzędowych.

Za Wojewodę:
(—) Dr Kaufman
Naczelnik Wydziału.

Starosta Pszczyński
Nr B. 38/76 Pszczyna, dnia 27 paźdz. 1937 r

ROZPORZĄDZENIE POLICYJNE
Starosty Pszczyńskiego
w przedmiocie zakazu wyszynku napojów alkohol. w dniu 4. XI. 1937 r.

Na zasadzie § 6 ustawy o zarządzie policji z 11. III. 1850 r. i § 142 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30. VII. 1883 r. za zgodą Wydziału Powiatowego rozporządzam:

§ 1.

W dniu 4. XI. 1937 r. zakazuję sprzedaży i wyszynku wszelkiego rodzaju napojów alkoholowych oraz wina, we wszystkich restauracjach kolejowych i restauracjach leżących w promieniu 600 m od dworców kolejowych przez całą dobę.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na terenie całego powiatu pszczyńskiego.

§ 3.

Winni przekroczenia powyższego rozporządzenia, karani będą grzywną do 30 zł., o ile inne przepisy nie przewidują surowszej kary.

STAROSTA:
(—) Dr Olszewski.

P.P. Burmistrzom w Pszczynie i Mikołowie
P.P. Naczelnikom Okręgów Urzędowych, oraz
P.P. Komendantom Posterunków Policji Woj.Śl.
w powiecie

do wiadomości, ogłoszenia, przestrzegania i ścisłego zastosowania się.

Nr Wet. 12/c/38.

W gminie Jankowice stwierdzono urzędowo powtórnie wściekliznę u wałęsającego się psa. Zarządzam wybicie wszystkich psów i kotów na terenie Gminy oraz zorganizowanie obławy w najbliższej okolicy.

Pszczyna, dnia 15 października 1937 r.

Za Starostę:
(—) Dr Buchta

(Przedruk z Gaz. Urzęd. Woj. Śląskiego z dnia 15 października 1937 r. Nr 42, poz. 320).

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Przemysłu i Handlu
Nr PH. 154. Katowice, dnia 4 października 1937 r.

KOMUNIKAT
w sprawie wskaźnika drożyźnianego.

Komisja Parytetyczna do ustalenia wskaźnika drożyźnianego ustaliła na posiedzeniu w dniu 2 października 1937 r. następujące zmiany w kosztach utrzymania rodziny robotniczej od dnia 31. VIII. 1937 r. do dnia 30 września 1937 r.

A. Suma kosztów wyżywienia, oświetlenia, opału i mieszkania:

w dniu 31 sierpnia 1937 r. . . . . 120,34 zł.
w dniu 30 września 1937 r. . . . 119,80 zł.
różnica: 0,54 zł.
czyli zniżka 0,44 %.

B. Suma kosztów odzieży, bielizny i obuwia:
bez zmiany (zł 21,02)

C. Łączne koszta utrzymania (A i B):

w dniu 31 sierpnia 1937 r. . . . . 141,36 zł.
w dniu 30 września 1937 r. . . . 140,82 zł.
różnica: 0,54 zł.
czyli zniżka 0,38 %.

A. Suma kosztów wyżywienia, oświetlenia, opału i mieszkania:

L. p.	Przedmiot	Norma	Cena za 1 kg. jednostkę z 31. 8. 1937.	Koszt ogólny w/g. cen z 31. 8. 1937	Cena za 1 kg jednostkę z 30. 9. 1937.	Koszt ogólny w/g. cen z 30. 9. 1937.
1	Chleb żytni	47 kg	0,36	16,92	0,36	16,92
2	Mąka żytnia	4 «	0,38	1,52	0,38	1,52
3	Krupy, grysik, kasza, strączk.	11 «	0,62	6,82	0,62	6,82
4	Kartofle	70 «	0,10	7,00	0,08	5,60
5	Warzywa	15 «	0,29	4,35	0,27	4,05
6	Wołowina	2,5 «	1,50	3,75	1,50	3,75
7	Wieprzowina	0,5 «	2,00	1,00	2,00	1,00
8	Słonina wędz.	1,5 «	2,40	3,60	2,40	3,60
9	Margaryna	1,5 «	2,80	4,20	2,80	4,20
10	Masło	1,5 «	3,20	4,80	3,40	5,10
11	Smalec wieprz.	1,5 «	2,40	3,60	2,60	3,90
12	Śledzie solone	10 szt.	0,10	1,00	0,10	1,00
13	Wątłusz (zastęp. wołowinę)	1,5 kg		1,00		9,30
14	Owoce suszone	3 «	3,10	9,30	3,10	1,00
15	Ser krowi	1,75 «	0,80	1,40	0,80	1,40
16	Mleko niezbier.	28 litr.	0,26	7,28	0,28	7,84
17	Cukier	3,5 kg	1,00	3,50	1,00	3,50
18	Jaja	10 szt.	0,08	0,80	0,08	0,80
19	Węgiel kamien.	2 ctr.	1,40	2,80	1,40	2,80
20	Gaz do kuchni	15 m³	0,36	5,40	0,36	5,40
21	Gaz do oświetl.	7,5 «	0,36	2,70	0,36	2,70
22	Elektryczność	2,5 kwg.	0,58	1,45	0,58	1,45
23	Mieszkanie	2 pokoje z kuchnią		26,15		26,15
					Razem	119,80

A. Suma kosztów wyżywienia, oświetlenia, opału i mieszkania:

w dniu 31 sierpnia 1937 r. . . . . 120,34 zł.
w dniu 30 września 1937 r. . . . 119,80 zł.

różnica: 0,54 zł.

czyli zniżka 0,44%.

B. Suma kosztów odzieży, bielizny i obuwia:

bez zmiany (zł 21,02)

C. Łączne koszta utrzymania (A i B):

w dniu 31 sierpnia 1937 r. . . . . 141,36 zł.
w dniu 30 września 1937 r. . . . 140,82 zł.

różnica: 0,54 zł.

czyli zniżka 0,38%.

Za Wojewodę:

(—) Dr Kulczycki Juljan,
Radca.

(Przedruk z Dziennika Urzęd. Min. Spraw Wewn. z dnia 20 października 1937 r. Nr. 28, poz. 208)

OKÓLNIK Nr. 56

z dnia 13 października 1937 r.

w sprawie uszkadzania urządzeń kolejowych przez nieletnich.

(Nr. AP. 58-1).

Do

P. P. Wojewodów, Komisarza Rządu na m. st. Warszawę i Starostów.

W ostatnich czasach zdarzają się coraz częściej wypadki uszkodzenia urządzeń kolejowych spowodowane przez dzieci przebywające bez opieki w pobliżu linii kolejowych. Szczególnie często zdarza się układanie kamieni na torach, rozbijanie szkieł w latarniach i lampach oraz izolatorów przez rzucanie kamieniami, uszkadzanie drutów semaforów i innych sygnałów i t. p.

Wybryki tego rodzaju wymagają jak najenergiczniejszego przeciwdziałania, gdyż nie tylko powodują one przerwy w ruchu i narażają kolej na znaczne straty, ale mogą stać się przyczyną poważnych wypadków.

Polecam zatem zwrócić na tego rodzaju wykroczenia szczególną uwagę i w razie stwierdzenia, że sprawcami wykroczenia byli nieletni, pociągać do surowej odpowiedzialności nie tylko winnego popełnienia czynu, ale i jego rodziców lub opiekunów za brak dozoru (art. 17 prawa o wykroczeniach).

Jednocześnie uważam za wskazane, aby P. P. Starostowie wszędzie, gdzie to okaże się możliwe, weszli w porozumieniu z miejscowym duchowieństwem, aby jak najczęściej pouczało ludność o szkodliwości i karalności wybryków, o których wyżej mowa. Tam gdzie istnieją organizacje społeczne, mogące mieć wpływ na szersze koła ludności, należy zwrócić się do nich o współpracę przy uświadamianiu ludności w tym zakresie.

(—) Sławoj Składkowski
MINISTER

OBWIESZCZENIE

Dnia **7 listopada 1937 r. o godz. 15-tej** odbędzie się w biurze Urzędu Gminnego, wydzierżawienie w drodze publicznego przetargu **polowania gminnego**

Goławiec

o obszarze wynoszącym około 215 ha.

Warunki wydzierżawienia są wyłożone do publicznego wglądu w Urzędzie gminnym od 23 października do 7 listopada 1937 r.

Goławiec, dnia 23 października 1937 r.

(—) Chrostek

Przełożony Spółki Łowieckiej.

URZĘDOWA CEDUŁA

Giełdy Zbożowej i Towarowej w Katowicach.

Katowice, dnia 29 października 1937 r.

Ceny rozumieją się za 100 kg. w złotych parytet wagon Katowice, w handlu hurtownym, w ładunkach wagonowych.

Nazwa towaru:	Kursy ustalone na podstawie: Cen transakcyjnych		Cen orientacyjnych	
	od	do	od	do
Żyto	23,—	23,25	23,—	23,25
Pszenica czerwona twarda	—	—	28,75	29,25
Pszenica jednolita	—	—	28,—	28,50
Pszenica zbierana	—	—	27,50	28,—
Owies jednolity	—	—	23,25	23,75
Owies zbierany	21,90	22,—	22,—	22,50
Jęczmień przemiałowy	—	—	21,50	22,—
Jęczmień pastewny	20,50	—	20,50	21,—
Fasola biała	—	—	29,—	30,—
Fasola krasa	—	—	28,—	29,—
Łubin żółty	—	—	—	—
Łubin niebieski	—	—	—	—
Groch Viktoria	—	—	31,50	32,50
Groch polny	—	—	—	—
Mąka ziemniaczana superior	—	—	33,50	34,50
Mak	—	—	88,—	93,—
Kukurydza	—	—	21,50	22,—
Mąka pszenna gat. I wyc. 0-30%	44,—	—	43 50	44,50
„ „ gat. I 0-50%	—	—	42,—	43,—
„ „ gat. I A.0-65-%	41,—	—	41,—	42,—
„ „ gat. II 30-65%	—	—	34,50	35,—
„ „ gat. IIA.50-65%	—	—	30,50	31,50
„ „ gat. III 65-70%	—	—	27,50	28,—
„ „ razowa 0-95%	—	—	33,50	34,50
„ „ pastewna	—	—	16,50	17,50
Mąka żytnia gatunek I 0-50%	32,75	33,—	32,50	33,50
„ „ gat. I 0-65%	31,65	32,—	31,50	32,50
„ „ gat. II 50-65%	—	—	24,—	24,50
„ „ razowa 0-95%	—	—	27,—	27,50
Otręby pszenne grube przem. stand.	—	—	16,—	16,50
„ „ średnie „	15,50	—	15,25	15,75
„ „ miałkie „	—	—	14,75	15,25
„ żytnie przem. stand.	15,—	15,25	15,—	15,50
Kuchy lniane	—	—	22,50	23,—
„ rzepakowe	—	—	19,25	19,75
Śrut sojowy	—	—	25,—	26,—
Śrut z pestek palmow. 19-21% w tym 1% tłuszczu	—	—	17,—	18,—
Słoma prasowana	—	—	6,50	7,—
Siano łąkowe	—	—	9,50	10,50
Siano koniczyna	—	—	10,50	11,50
Ziemniaki jadalne żółtom.	—	—	4,—	4,50
Ziemniaki jadalne białom.	3,90	4,—	3,75	4,—
Seradela	—	—	—	—
Wyka	—	—	—	—
Peluszka	—	—	—	—

Ogólny obrót: 3.700 ton
W tym żyta: 160 ton
Usposobienie: spokojne

Dodatek do Gazety Urzędowej Powiatu Pszczyńskiego
z dnia 30 października 1937 r. Nr 43/44.

Rozporządzenie policyjne

z dnia 29 stycznia 1937 r.

o strefach budowlanych i zewnętrznym wyglądzie budynków w gminie Piotrowice.

Na podstawie §§ 5 i 6 ustawy o zarządzie policyjnym z dnia 11. marca 1850 (Zb. u. pr. str. 265) i § 62 ordynacji powiatowej z dnia 13. grudnia 1872 r. / 1. marca 1881 r. (Zb. u. pr. str. 155) w związku z art. 4 ustawy mieszkaniowej z dnia 28 marca 1918 r. (Zb. u. pr. str. 23) i § 109 rozporządzenia policyjnego Prezesa Rejencji w Opolu z dnia 1. kwietnia 1903 r. / 9. lutego 1919 r. o budowlach w miastach zarządza za zgodą Wydziału Okręgowego co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1.

Wysokość, gęstość i sposób zabudowania na obszarze Piotrowice Śl. ustala się wg. dzielnic i stref zabudowania oznaczonych na planie gminy w skali 1 : 5000 stanowiącym integralną część niniejszego statutu.

§ 2.

Zezwolenia na budowę wydawane będą przez policję budowlaną zgodnie z przepisami o strefach budowlanych zawartych w niniejszym rozporządzeniu policyjnym.

§ 3.

W obrębie dzielnicy mieszkaniowej i mieszanej wszelkie budynki mieszkalne muszą być stawiane w ustalonej linii zabudowania ulicy. Wyjątki od powyższej zasady dopuszczalne są jedynie w strefie zabudowy luźnej na działkach o powierzchni nie mniejszej jak 1.200 m² oraz przy odsunięciu budynku mieszkalnego od linii zabudowania conajmniej na 12 m.

Wznoszenie jakichkolwiek budynków gospodarczych od strony ulic, placów i innych miejsc publicznych jest zabronione.

§ 4.

W obrębie dzielnicy mieszkaniowej obwiedzionej w planie o którym mowa w § 1 obwódką koloru 1 oraz dzielnicy mieszanej obwiedzionej obwódką koloru Nr. 2 wszelkie budynki i ich części widoczne od strony ulic, placów linii kolejowych, parków i innych miejsc uczęszczanych przez publiczność powinny być tak wykonane, by nie powodowały zeszpecenia.

Budynki frontowe przy poszczególnych ulicach i placach winny być pod względem zewnętrznego wyglądu zharmonizowane ze sobą. Dotyczy to w szczególności sposobu traktowania ścian zewnętrznych (tynkowanych), koloru tynków, rodzaju dachów (stromych lub płaskich) sposobu krycia i kąta nachylenia.

Niedopuszczalne jest pozostawianie nietynkowanych ścian zewnętrznych dłużej niż w ciągu 1-go roku od chwili nakrycia budynku dachem, jak również wykładanie ścian zewnętrznych czerwoną licówką za wyjątkiem budynków w dzielnicy przemysłowej oraz wypadków, gdy za takim traktowaniem elewacji przemawiają szczególne względy architektoniczne.

Budynki nie czyniące zadość końcowemu ustępowi tego paragrafu w chwili uprawomocnienia się niniejszych przepisów winny być otynkowane najpóźniej w ciągu 1-go roku od powyższej daty.

§ 5.

Wszelkie szyldy, napisy reklamowe, witryny i t. p. mogą być umieszczane tylko po uprzednim przedstawieniu władzy budowlanej ich projektu i aprobowaniu go przez władzę.

Szyldy i napisy reklamowe powinny być wykonane i umieszczane w sposób nie powodujący zniekształcenia lub zeszpecenia wyglądu ulicy, placu lub miejscowości.

W razie gdy na fasadzie budynku istnieją specjalne miejsca na umieszczanie napisów lub zawieszanie szyldów zabrania się umieszczania ich poza temi miejscami w szczególności zabronione jest zawieszanie ich w sposób zasłaniający gzymsy, portale i inne fragmenty architektoniczne.

§ 6.

Wszelkie ogrody, przedogródki i podwórza w obrębie dzielnicy mieszkaniowej, mieszanej i przemysłowej muszą być od strony ulicy ogrodzone.

Ogrodzenia muszą być stawiane w linii regulacyjnej i posiadać od strony jezdni wysokość, która wynosi w strefach o zabudowie zwartej 1 m a w strefach o zabudowie luźnej i grupowej 1.50 m.

Ogrodzenia, o których wyżej mowa, powinny być wykonane w formie sztachetów drewnianych lub betonowych, jako balustrady metalowe lub z siatki drucianej.

Wszelkie drewniane części ogrodzeń powinny być gładko obrobione i pomalowane na kolor nierażący.

Policja budowlana na podstawie uchwały Rady Gminnej może ustalić na pewnych ulicach jednolity typ ogrodzeń.

Wykonywanie ogrodzeń z pełnego muru, jako ścianek betonowych, lub drewnianych dozwolone jest jedynie w wyjątkowych wypadkach uzasadnionych niezbędną koniecznością takiego ogrodzenia (np. niektóre podwórza fabryczne o nieestetycznym wyglądzie i t. p.). W wypadkach tych ogrodzenia murowane muszą być gładko tynkowane lub fugowane, ogrodzenia zaś drewniane wykonane z heblowanych desek pomalowanych na kolor nierażący. Wysokość takich ogrodzeń nie może przekraczać 2 m.

Wszelkie istniejące ogrodzenia nie czyniące zadość powyższym przepisom powinny być do nich dostosowane w ciągu najwyżej 1 roku od chwili uprawomocnienia się niniejszych przepisów.

I. Dzielnica osiedleńcza.

§ 7.

Tereny objęte w planie kolorem Nr 7 przeznaczone są na dzielnicę osiedleńczą.

Wszelkie budynki, wznoszone w obrębie tej dzielnicy, powinny zewnętrznym swoim wyglądem być dostosowane do jej wiejskiego charakteru. Budowanie płaskich dachów w obrębie tej dzielnicy jest niedozwolone. Wyjątki są dopuszczalne jedynie w wypadkach, gdy chodzi o budynki o charakterze reprezentacyjnym oraz użyteczności publicznej.

§ 8.

Powierzchnia parcel, na których dopuszczalne jest wznoszenie budynków w obrębie tej dzielnicy nie może być mniejsza jak 2.500 m^2.

Zabudowania w obrębie parceli nie mogą zajmować więcej jak 4 % całej jej powierzchni.

W wyjątkowych wypadkach może być dopuszczona uchwałą Rady Gminnej budowa na działce mniejszej niż wyżej podano. W żadnym wypadku jednak działka nie może być mniejsza jak 1250 m^2 a część zabudowania działki większą jak 6 % całej jej powierzchni.

§ 9.

W obrębie dzielnicy osiedleńczej dozwolone jest stawianie jedynie budynków wolnostojących o wysokości nie przekraczającej 5 m. t. j. o 1 kondygnacji mieszkalnej.

Urządzenie mieszkań w poddaszach jest dozwolone, jednak ich powierzchnia nie może przekraczać 2/3 powierzchni mieszkania parterowego. Wznoszenie wyższych budynków dozwolone jest jedynie w wypadkach, gdy chodzi o budynki o charakterze reprezentacyjnym i użyteczności publicznej.

§ 10.

W dzielnicy osiedleńczej wznoszenie budynków dozwolone jest — jedynie na parcelach, których czerokość frontu wynosi conajmniej 30 m.

Budynki ogniotrwałe muszą być stawiane w odległości co najmniej 5 m. od granicy sąsiada oraz od innych ogniotrwałych budynków na tej samej działce.

Budynki nie ogniotrwałe względnie nie ogniotrwale kryte powinny być stawiane w odległości co najmniej 8 m. od granicy sąsiada i innych budynków na tej samej działce. Budynki otwarte (nie posiadające ścian) a przeznaczone do przechowywania słomy, siana i innych tym podobnych materiałów łatwo palnych powinny być stawiane w odległości co najmniej 20 m. od wszelkich innych budynków. Zabrania się stawiania budynków mieszkalnych nie ogniotrwałych.

§ 11.

Wznoszenie nowych budynków w dzielnicy osiedleńczej dopuszczalne jest tylko przy istniejących drogach, które w chwili uprawomocnienia się niniejszego statutu były wykazane w planach katastralnych jako drogi publiczne, względnie przy ich dojazdach, o ile zostaną one oddane do użytku publicznego przez przewłaszczenie ich na rzecz gminy oraz zostaną przystosowane do celów ruchu kołowego. Szerokość jezdni takich dojazdów wynosić musi conajmniej 3,00 m.

Budynki frontowe powinny być stawiane w odległości conajmniej 10 m od osi takich dróg i dojazdów, o ile planem zabudowania nie został pod daną drogę przewidzianej szerszy pas, wyłączony od zabudowy.

§ 12.

W obrębie strefy wiejskiej zabronione jest wznoszenie zakładów przemysłowych szczególnie takich, któreby skutkiem silnego zadymiania, szkodliwych wyziewów lub odpływów ujemnie oddziaływały na sąsiednie uprawy rolne i zniekształcały rolniczy charakter strefy. Dopuszczalne mogą być jedynie warsztaty rzemieślnicze a wyjątkowo także niewielkie zakłady, związane z gospodarką rolną lub leśną jak np. gorzelnie, tartaki i t. p., oraz zakłady górnicze, których powstanie w tej dzielnicy uzasadnione jest warunkami geologicznemi.

II. Dzielnica mieszkaniowa.

§ 13.

Wszystkie obszary obwiedzione obwódką koloru Nr 1 na planie o którym mowa w § 1. należą do dzielnicy mieszkaniowej.

W dzielnicy mieszkaniowej zabrania się wznoszenia wszelkich zakładów przemysłowych.

Zabronione jest również wznoszenie większych budynków gospodarczych, przeznaczonych do celów zarobkowych (gospodarki rolnej), dopuszcza się natomiast budowę mniejszych parterowych budynków gospodarczych jak stajnie, wozownie, kurniki garaże i t. p. służące do własnego użytku właściciela domu lub mieszkania.

Budynki te w całości nie mogą zajmować więcej jak 25 m^2 powierzchni oraz przekraczać wysokości 3,5 m do gzymsu głównego i powinny być zgrupowane w jedną całość.

O ile na granicy działki istnieje ściana szczytowa budynków gospodarczych sąsiada wówczas budynki gospodarcze na danej działce muszą być dostawione do tego szczytu i dostosowane do jego wysokości.

W wypadkach gdy na granicy działki od strony sąsiada nie ma ściany szczytowej, wówczas mogą być budynki gospodarcze stawiane bezpośrednio przy granicy pod warunkiem, że ściana szczytowa nie przekracza wysokości 3,5 m.

§ 14.

Urządzenie mieszkalnych poddaszy w dzielnicy mieszkaniowej jest dozwolone z tem jednak, że powierzchnia użytkowa tych poddaszy nie może przekraczać $^2/_3$ powierzchni rzutu parteru.

Urządzenie mieszkalnych suteren jest dopuszczalne pod tym warunkiem, że podłoga ich nie może być położona głębiej niż 50 cm. poniżej poziomu niwelety przyległej ulicy a powierzchnia jej nie może przekraczać 25% rzutu parteru. W razie gdyby ulica ta posiadała spadek, podana głębokość 50 cm. ma stanowić przeciętną zagłębienia suteren w porównaniu z tą niweletą.

Powierzchnia okien w suterenach mieszkalnych nie może wynosić mniej niż $^1/_{10}$ powierzchni podłogi.

Poddasze i sutereny mieszkalne nie stanowią kondygnacji mieszkalnej w zrozumieniu §§ 15, 16 i 17 niniejszych przepisów, jednak urządzanie jednocześnie mieszkalnych poddaszy i suterenów jest nie dozwolone.

§ 15.

W granicach objętych kolorem Nr. 6 b. dopuszczalna jest jedynie zabudowa luźna o wysokości niemniejszej jak 7 m. a nie większej niż 9 m. i 2 kondygnacjach mieszkalnych.

Minimalny wymiar działki w obrębie tej strefy wynosi 600 m² (bez terenu potrzebnego pod ulicę) a jej powierzchnia zabudowana nie może przekraczać 20 % powierzchni całej działki.

Odległość budynków od bocznych granic działki musi wynosić co najmniej 3 m. za wyjątkiem wypadków przewidzianych w § 13 ustęp 4 oraz wypadków, gdy drogą odpowiedniego zastrzeżenia w księgach gruntowych zapewniony jest rozstaw sąsiednich budynków nie mniejszy jak 6 m. Odległość budynków od granicy tylnej musi wynosić co najmniej 8 m. o ile szczegółowym planem zabudowania nie zostanie ustalona inna tylna linia zabudowania.

§ 16.

W granicach objętych kolorem Nr 6 a dopuszczalna jest jedynie zabudowa luźna o wysokości nie mniejszej jak 10 m. a nie większej jak 12.50 m. i 3 kondygnacjach mieszkalnych. Minimalny wymiar działki w obrębie tej strefy wynosi 600 m², a jej powierzchnia zabudowana nie może przekraczać 25 % powierzchni całej działki.

Odległość budynków od granic bocznych działki musi wynosić co najmniej 4.5 m. za wyjątkiem wypadków, przewidzianych w § 13 ust. 4, oraz wypadków, gdy drogą odpowiedniego zastrzeżenia w księgach gruntowych zapewniony jest rozstaw sąsiednich budynków nie mniejszy jak 9 m. Odległość od tylnych granic musi wynosić co najmniej 8 m. o ile szczegółowym planem zabudowania nie zostanie ustalona inna tylna linia zabudowania.

§ 17.

W granicach objętych kolorem Nr 5 a dopuszczalna jest zabudowa grupowa o wysokości nie mniejszej jak 11 m. a nie większej jak 12.50 m. i 3 kondygnacjach mieszkalnych. W obrębie każdej grupy gzyms główny wszystkich budynków, wchodzących w jej skład, musi być na jednej wysokości, dachy muszą posiadać jednakowe nachylenie i być jednakowo kryte, a ściany muszą być tynkowane na jednolity kolor.

Suma przerw budowlanych w obrębie każdego błoku (między 4-ma lub 3-ma ulicami) musi stanowić co najmniej 1/5 łącznej długości jego frontów ulicznych mierzonych wzdłuż linii regulacyjnych ulic.

Minimalny wymiar działki w obrębie tej strefy wynosi 500 m² a jej powierzchnia zabudowana nie może wynosić więcej jak 30 % całej powierzchni działki.

Odległość budynków od granic sąsiadów (z wyjątkiem tych, które łączą się z budynkami sąsiedniej parceli oraz wypadków przewidzianych w § 13 ustęp 4) wynosi co najmniej 4.50 m.

II. Dzielnica Mieszana.

§ 18.

Wszystkie obszary, obwiedzione obwódką koloru Nr 2 na planach, o których mowa w § 1 należą do dzielnicy mieszanej. W obrębie tej dzielnicy dozwolone jest stawianie wszelkich budynków mieszkalnych. Niewielkie zakłady przemysłowe o powierzchni zabudowania nieprzekraczającej 150 m² oraz 5 m wysokości do gzymsu mogą być dopuszczone od strony podwórza, o ile są nieszkodliwe i nieuciążliwe dla otoczenia. Niedopuszczalne są zatem wszelkie zakłady, powodujące silne zadymienie, szkodliwe wyziewy i silne wstrząsy i hałasy.

Zabronione jest również wznoszenie budynków gospodarczych w szczególności przeznaczonych do przechowywania paszy i chowu inwentarza żywego. Wyjątki są dopuszczalne jedynie w wypadkach, gdy chodzi o niewielkie stajnie dla koni, wozownie i t. p. przeznaczone do własnego użytku mieszkańców domu lub zakładów przemysłowych, o których mowa w ustępie 2-gim niniejszego paragrafu. Powierzchnia tego rodzaju budynków gospodarczych nie może przekraczać 25 m².

§ 19.

W dzielnicy mieszanej gzyms główny wszystkich budynków wchodzących w skład jednego

bloku musi znajdować się na jednej wysokości, a dachy widoczne od strony ulicy muszą posiadać jednakowe nachylenie. O ile ulica wzdłuż danego bloku posiada spadek, wówczas powinny być wykonane uskoki gzymsu głównego w ten sposób, by zabudowa na żadnym odcinku nie przekraczała wysokości dopuszczalnej dla danej strefy a poszczególne uskoki nie były wyższe niż 1 m.

O ile jeden blok wchodzi w skład dwóch stref wówczas w obrębie takiego bloku dopuszczone mogą być jedynie dwie wysokości gzymsu głównego, odpowiadające normom przyjętym dla odnośnej strefy. Przejście od jednej wysokości do drugiej musi być w tych wypadkach odpowiednio architektonicznie opracowane.

Wyjątki dopuszczalne są jedynie w takich wypadkach, gdy postawienie budynku wyższego od budynków sąsiednich, a nawet od normy przewidzianej dla danej strefy uzasadnione jest względami architektonicznemi.

§ 20.

W odniesieniu do urządzenia mieszkalnych poddaszy i suteren obowiązują w dzielnicy mieszanej zasady podane w § 14 niniejszych przepisów z tem, że powierzchnia pomieszczeń mieszkalnych w suterenach nie może być większa niż 1/3 rzutu parteru.

§ 21.

W granicach objętych kolorem Nr 5 a dopuszczalna jest jedynie zabudowa grupowa o wysokości nie mniejszej jak 11 m. a nie większej jak 12,5 m i trzech kondygnacjach mieszkalnych. W obrębie każdej grupy gzyms główny wszystkich budynków wchodzących w jej skład musi być na jednej wysokości, dachy muszą posiadać jednakowe nachylenie i być jednakowo kryte a ściany musza być tynkowane na jednolity kolor.

Suma przerw budowlanych w obrębie każdego bloku musi stanowić co najmniej 1/5 łącznej długości jego frontów ulicznych (mieszanych wzdłuż linii regulacyjnych ulic.)

Minimalny wymiar działki w obrębie tej strefy wynosi 500 m² a jej powierzchnia zabudowana nie może wynosić więcej jak 40 % całej powierzchni działki.

Odległość budynków od granic sąsiadów (z wyjątkiem tych, które łączą się z budynkami sąsiedniej parceli oraz wypadków przewidzianych w § 13 ust. 4) wynosi co najmniej 4,50 m.

§ 22.

W granicach objętych kolorem Nr 4 dopuszczalna jest jedynie zabudowa zwarta o wysokości nie mniejszej jak 11 m. a nie większej jak 12'50 m. i trzech kondygnacjach mieszkalnych. Minimalny wymiar działki w obrębie tej strefy wynosi 300 m² a jej powierzchnia zabudowana nie może wynosić więcej jak 45 % całej powierzchni działki. W wypadkach uzasadnionych względami architektonicznemi n. p. na narożnikach może być dopuszczona zabudowa do wys. 15.5 m. oraz 4 kondygnacjach z tem, że przejście do wyższej zabudowy musi być odpowiednio architektonicznie opracowane.

III. Dzielnica przemysłowa.

§ 23.

Wszystkie obszary objęte kolorem Nr 3 na planie, o którym mowa w § 1 niniejszych przepisów, należą do dzielnicy przemysłowej. W dzielnicy tej dozwolone jest wznoszenie wszelkich zakładów przemysłowych jak również wszelkich budynków gospodarczych.

Budynki mieszkalne mogą być wznoszone w dzielnicy przemysłowej jedynie w tych wypadkach, gdy są one nieodzownie potrzebne przy odnośnych zakładach przemysłowych. Usytuowanie budynków tych powinno być takie, by były one możliwie odizolowane od głównych źródeł dymu, hałasu i innych uciążliwości. Wznoszenie budynków drewnianych w obrębie tej dzielnicy jest nie dozwolone z wyjątkiem wypadków, gdy wymagają tego techniczne potrzeby przemysłu.

§ 24.

Winni naruszenia postanowień niniejszego rozporządzenia będą karani w drodze administracyjnej grzywną w wysokości do 30, — (trzydziestu złotych.)

§ 25.

Statut niniejszy obowiązuje z dniem ogłoszenia w Gazecie Urzędowej Powiatu Pszczyńskiego.

Piotrowice, dnia 29 stycznia 1937 r.

Naczelnik Okręgu Urzędowego:
(J. Karkoszka)

Wydział Okręgowy:
(Wrazidło) (Kosiecki)

Zatwierdzam na podstawie § 144 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30 lipca 1883 r. (Zb. u str. 195) ze zmianami, dokonanymi w §§ 2, 8, 13, 19, 21 i 24 atramentem czerwonym. —

Katowice, dnia 17 września 1937 r.

Wojewoda Śląski:
w z. (—) **Dr. Saloni**
Wicewojewoda.

(Pieczęć)
Urząd Wojewódzki Śląski.